

Ministerská konference
28. – 30. června 2021

OCHRANA PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

ANNA PÁNKOVÁ

Definice

Nejčastěji pod pojmem duševní vlastnictví obecně rozumíme výsledky lidské tvůrčí činnosti, jež představují nehmotné statky uplatnitelné na trhu. Formulovat přesnou definici však není tak zcela jednoduché. Každý stát si problematiku duševního vlastnictví vykládá jinak.

Nejčastější právní výklad vychází z Úmluvy o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví (viz. níže) z roku 1967, která stanovila, že duševní vlastnictví zahrnuje práva k: 1. literárním, uměleckým a vědeckým dílům, 2. výkonům výkonných umělců, zvukovým záznamům a vysílání, 3. vynálezům, 4. vědeckým objevům, 5. průmyslovým vzorům, 6. ochranným známkám, obchodnímu jménu a názvům.

Celkově lze duševní vlastnictví chápat, v souvislosti s výše uvedenou definicí, jako právo k nehmotným majetkovým hodnotám (statkům), které jsou objektivně smysly vnímatelné a jsou způsobilé být předmětem právních vztahů. Podmínkou jejich užití v rámci právních vztahů je však jejich hmotné zachycení (materializace) nebo jiná objektivní smyslová vnímatelnost (např. prostřednictvím přednášky).

Materializací je takto například zachycení na papíře, obrazové vyjádření, zápis na počítačové disketě apod. Právní teorie ovšem hmotné vyjádření a samotné duševní vlastnictví (tj. nehmotný statek) od sebe odděluje. Vychází tak zejména z právní praxe, kdy například předmětem zabraní věci podle trestního zákoníku může být jen hmotný nosič záznamu.

Historie

Za počátek patentového a autorského práva, který pevně zakládá koncept duševního vlastnictví, je považován Statut monopolů vydaný ve Velké Británii roku 1623. Jedná se o zákon, který zakazoval existenci monopolů (především královských) s jedinou výjimkou, a to právě patentů. Samotný pojem duševní vlastnictví se ale objevuje o více než století později. Oficiálně začal být termín požíván až v roce 1893, kdy došlo ke sloučení správních sekretariátů Pařížské a Bernské úmluvy. Výraz duševní vlastnictví přijali ve svém novém kombinovaném

názvu *United International Bureaux for the Protection of Intellectual Property*. Organizace se následně přestěhovala do Ženevy a v roce 1967 z ní vzniká Světová organizace duševního vlastnictví (WIPO) spadající pod OSN (viz. níže).

Účelem ochrany práv duševního vlastnictví bylo donedávna poskytovat co nejmenší ochranu s cílem podpořit inovace. Historicky proto byly uděleny pouze tehdy, když to bylo nutné k podpoře vynálezu. Byly omezené časem a rozsahem. Důvodem je především to, že se znalosti tradičně považují za veřejné statky, aby se umožnilo jejich rozsáhlé šíření a zdokonalování.

Na poli WTO byla v roce 1995 založena Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) (viz. níže), která vyžaduje, aby členové WTO stanovili minimální standardy právní ochrany duševního vlastnictví. Jejím cílem je zavést jednotné pojetí právní ochrany duševního vlastnictví bez ohledu na rozdíly v úrovni rozvoje jednotlivých členských zemí. Přes obtíže spojené s tímto úkolem byla dohoda v roce 1995 přijata. Právem je označována za jednu z nejkompaktnějších mezinárodních dohod vůbec.

Mezinárodní spolupráce

WIPO

Světová organizace duševního vlastnictví je jednou z 15 specializovaných agentur Organizace spojených národů. Vznikla podle Úmluvy o založení Světové organizace duševního vlastnictví z roku 1967 za účelem podpory a ochrany duševního vlastnictví po celém světě prostřednictvím mezinárodní spolupráce. Provoz zahájila 26. dubna 1970, kdy úmluva vstoupila v platnost.

Mezi aktivity WIPO patří hosting diskuzních fór, která jsou pořádána za účelem formování mezinárodních pravidel a zásad ochrany duševního vlastnictví, poskytování globálních služeb, které registrují a chrání duševní vlastnictví v různých zemích, řešení mezinárodních sporů o problematice duševního vlastnictví, pomoc při propojení systémů ochrany duševního vlastnictví prostřednictvím jednotných standardů a infrastruktury. Dále slouží jako obecná referenční databáze pro všechny záležitosti týkající se duševního vlastnictví. To zahrnuje poskytování zpráv a statistik o stavu ochrany duševního vlastnictví nebo inovací globálně i v konkrétních zemích. WIPO také spolupracuje s vládami členských zemí, nevládními organizacemi a jednotlivci za účelem využití práv ochrany duševního vlastnictví pro socioekonomický rozvoj.

WIPO spravuje 26 mezinárodních smluv, které se týkají široké škály otázek ochrany duševního vlastnictví. Řídí je Valné shromáždění a Koordinační výbor, jež společně stanovují zásady WIPO a slouží jako hlavní rozhodovací orgány. Valné shromáždění rovněž volí hlavního správce WIPO, generálního ředitele (v současnosti Daren Tang – Singapur).

WIPO sídlí ve švýcarské Ženevě. Na rozdíl od většiny organizací OSN se WIPO nespolehá na dobrovolné příspěvky členských států – 95 procent rozpočtu pochází z poplatků souvisejících s globálními službami, které poskytuje.

WIPO má v současné době 193 členských států. Jedinými nečleny jsou Federativní státy Mikronésie, Palau a Jižní Súdán.

WTO

Klíčovou roli při usnadňování obchodu se znalostmi a kreativitou, při řešení obchodních sporů o duševní vlastnictví a při zajišťování volnosti členů WTO k dosažení jejich vnitrostátních cílů hraje dohoda TRIPS. Dohoda právně uznává význam vazeb mezi duševním vlastnictvím a obchodem.

Před vypracováním dohody se rozsah ochrany a vymáhání těchto práv po celém světě značně lišil. A jelikož význam ochrany duševního vlastnictví pro obchod rostl, staly se tyto rozdíly zdrojem napětí v mezinárodních ekonomických vztazích. Nová mezinárodně dohodnutá obchodní pravidla pro práva duševního vlastnictví představovala způsob, jak zavést větší pořádek a předvídatelnost a jak systematictěji urovnávat spory.

Toho dosáhlo Uruguayské kolo jednání. Schválení dohody TRIPS na poli WTO je pokusem o smazání rozdílů ve způsobu, jakým jsou tato práva chráněna a vymáhána po celém světě, a snahou o jejich dosažení podle společných mezinárodních pravidel. Dohoda stanovuje minimální standardy ochrany a vynucování ochrany duševního vlastnictví, které musí každá vláda poskytnout nejen svým občanům, ale i občanům ostatních členských států WTO.

Podle dohody TRIPS mají členové WTO značný prostor přizpůsobit své přístupy k ochraně a prosazování práv duševního vlastnictví tak, aby vyhovovaly jejich potřebám a dosažení cílů veřejné politiky. Členové mohou snížit krátkodobé náklady prostřednictvím různých mechanismů povolených podle ustanovení dohody TRIPS, jako jsou např. výjimky z práv duševního vlastnictví. A pokud dojde k obchodním sporům ohledně uplatňování dohody TRIPS, je k dispozici systém řešení sporů WTO (viz. Průvodce WTO).

Dohoda TRIPS pokrývá pět oblastí

1. Vztah mezi obecnými ustanoveními a základními zásadami multilaterálního obchodního systému na mezinárodní úrovni v oblasti duševního vlastnictví
2. Minimální standardy ochrany práv duševního vlastnictví, které by členové měli zaručovat
3. Postupy, které by měli členové stanovit pro vymáhání těchto práv na svých územích
4. Urovnávání sporů o duševním vlastnictví mezi členy WTO
5. Zvláštní přechodná opatření k provádění ustanovení dohody TRIPS

Základní principy

Stejně jako ve Všeobecné dohodě o clech a obchodu (GATT) a ve Všeobecné dohodě o obchodu službami (GATS) jsou výchozím bodem dohody TRIPS základní zásady WTO. První z nich je, že si zakládá na národním zacházení (zacházení s příslušníky jiných členských států WTO stejně jako s vlastními). Další zásadou je takzvaná zásada most-favoured-nation (MFN) (nediskriminace mezi obchodními partnery různých státních příslušností). Národní zacházení je také klíčovou zásadou v dalších dohodách o duševním vlastnictví mimo WTO.

Dalším důležitým cílem Dohody je, že by ochrana duševního vlastnictví měla přispívat k technickým inovacím a přenosu technologií. Dohoda uvádí, že: „Producenti i uživatelé by měli mít z dohody prospěch a mělo by se zlepšit ekonomické a sociální blaho.“

Předchůdci TRIPS

Druhá část dohody TRIPS se zabývá různými druhy práv duševního vlastnictví a způsoby, jak je chránit. Účelem je zajistit, aby u všech členů WTO existovaly minimální standardy ochrany. Zde jsou výchozím bodem závazky hlavních mezinárodních dohod Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO), které existovaly již před vznikem WTO:

- Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví (patenty, průmyslové vzory atd.)
- Bernská úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl (autorská práva).

Tyto dohody se však nevztahují na všechny oblasti ochrany duševního vlastnictví. V některých případech byly předepsané standardy ochrany považovány za nedostatečné. Odstranit tyto nedostatky bylo hlavním cílem při vytváření dohody TRIPS.

Způsoby Ochrany

Autorská práva

Autorská práva obvykle odkazují na práva autorů k jejich literárním a uměleckým dílům. V širším smyslu zahrnuje autorské právo také „související práva“ – práva výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a vysílacích organizací.

Během jednání Uruguayského kola se členové WTO shodli na tom, že standardy ochrany autorských práv v Bernské úmluvě o ochraně literárních a uměleckých děl jsou do značné míry uspokojivé. Ustanovení dohody TRIPS o autorských právech a souvisejících právech proto pouze objasňují nebo doplňují povinnosti určené Bernskou úmluvou v těchto bodech:

- počítačové programy budou chráněny jako literární díla podle Bernské úmluvy, a stanoví, jakým způsobem musí být databáze chráněny autorským právem;
- rozšiřuje mezinárodní pravidla autorských práv tak, aby zahrnovala práva na pronájem. Autoři počítačových programů a výrobci zvukových záznamů musí mít právo zakázat komerční pronájem jejich děl veřejnosti. Podobné výlučné právo platí i pro filmy, u nichž komerční pronájem vedl k rozsáhlému kopírování, což ovlivňuje potenciální výdělků majitelů autorských práv z jejich filmů;
- uvádí, že výkonní umělci musí mít také právo zabránit neoprávněnému záznamu, reprodukci a vysílání živých vystoupení (pirátství) po dobu nejméně 50 let. Producenti zvukových záznamů musí mít právo zabraňovat neoprávněnému rozmnožování záznamů po dobu 50 let.

Ochranné známky

Ochranná známka je označení nebo kombinace označení používaných k rozlišení zboží nebo služeb jednoho podniku od druhého.

Dohoda TRIPS definuje, jaké typy označení jsou způsobilé k ochraně jako ochranné známky a jaká musí být minimální práva přiznaná jejich vlastníkům. Dohoda zavádí, že ochranné známky služeb musí být chráněny stejným způsobem jako ochranné známky používané pro zboží.

Zeměpisná označení

K identifikaci produktu se někdy používá název nebo označení spojené s místem. Toto „zeměpisné označení“ neříká pouze to, odkud produkt pochází. Důležitější je, že identifikuje speciální vlastnosti produktu, které jsou výsledkem jeho původu.

Známe příklady zahrnují sýr „Champagne“, „Scotch Whisky“, „Tequila“, „Darjeeling“ a „Roquefort“.

Používání místního označení v případě, že byl výrobek vyroben jinde nebo když nemá obvyklé vlastnosti, může spotřebitele uvést v omyl a vést k nekalé soutěži. Dohoda TRIPS stanovuje, že členové WTO musí zabránit zneužití zeměpisných označení.

Jsou povoleny některé výjimky, například pokud je dotyčný výraz již chráněn jako ochranná známka nebo pokud se stal obecným pojmem.

Průmyslový design

Průmyslovým designem se obecně rozumí spíše ornamentální nebo estetický aspekt výrobku než jeho technické vlastnosti. Podle dohody TRIPS musí být původní nebo nové průmyslové vzory chráněny po dobu nejméně 10 let. Majitelé chráněných vzorů musí být schopni zabránit výrobě, prodeji nebo dovozu předmětů nesoucích nebo ztělesňujících vzor, který je kopií chráněného vzoru, pro komerční účely.

Patenty

Dohoda TRIPS stanovuje, že patentová ochrana musí být k dispozici pro způsobilé vynálezy ve všech oblastech technologie, které jsou nové, zahrnují invenční krok a mohou být průmyslově použity. Mezi vhodné vynálezy patří jak produkty, tak procesy výroby. Musí být chráněny po dobu nejméně 20 let. Vlády členských států však mohou odmítnout vydat patent na vynález, pokud je třeba zakázat jeho prodej z důvodu veřejného pořádku nebo morálky. Mohou také z patentové ochrany vyloučit diagnostické, terapeutické a chirurgické metody, rostliny a zvířata (jiná než mikroorganismy) a biologické procesy jejich výroby (jiné než mikrobiologické).

Dohoda dovoluje vládám vydávat „povinné licence“, které konkurenci umožňují vyrábět produkt nebo používat proces na základě licence bez souhlasu vlastníka. Lze to však provést pouze za konkrétních podmínek stanovených v dohodě TRIPS, jejichž cílem je ochrana zájmů držitele patentu.

Utajované informace

Nezveřejňované informace zahrnují obchodní tajemství a údaje o zkouškách. Obchodní tajemství musí být chráněno před neoprávněným použitím, mimo jiné porušením smlouvy nebo důvěryhodnosti nebo jinými činy v rozporu s čestnými obchodními praktikami. Taková ochrana je podmíněna tím, že informace jsou tajné, mají komerční hodnotu a jejich vlastník přijal přiměřené kroky k utajení informací.

Vymáhání

Aby měla ochrana práv duševního vlastnictví smysl, musí členové WTO poskytnout držitelům práv nástroje zajišťující dodržování jejich práv duševního vlastnictví. Postupy vymáhání práva jsou uvedeny v části III dohody TRIPS. Dohoda říká, že vlády členských států musí zajistit, aby bylo možné vymáhat práva duševního vlastnictví, aby se předešlo porušování nebo odradilo od jeho porušování. Postupy musí být spravedlivé a nestranné a nesmí být zbytečně komplikované ani nákladné. Nesmí mít za následek nepřiměřené časové limity nebo neoprávněná zpoždění. Zúčastněné osoby musí mít možnost požádat soud o přezkoumání správního rozhodnutí nebo se odvolat proti rozhodnutí nižšího soudu.

Dohoda TRIPS je jedinou mezinárodní dohodou, která podrobně popisuje vymáhání práv duševního vlastnictví, včetně pravidel pro získávání důkazů, prozatímních opatření, soudních zákazů, škod a dalších sankcí. Stanovuje, že soudy musí mít za určitých podmínek právo nařídít nakládání nebo zničení zboží porušujícího práva duševního vlastnictví. Úmyslné padělání ochranné známky nebo autorské pirátství v obchodním měřítku musí být předmětem trestního řízení. Členské státy také musí zajistit, aby vlastníci práv duševního vlastnictví mohli získat pomoc celních orgánů, aby zabránili dovozu padělaného a pirátského zboží.

Přechodná opatření

Zatímco ostatní dohody WTO vstoupily v platnost 1. ledna 1995, dohoda TRIPS umožňovala členům WTO určitá přechodná období, než byli povinni uplatňovat všechna její ustanovení. Rozvinuté členské země dostaly jeden rok, aby zajistily, že jejich zákony a postupy budou v souladu s dohodou TRIPS. Rozvojové členské země a přechodové ekonomiky dostaly pět let, do roku 2000. Nejméně rozvinuté země měly zpočátku 11 let, do roku 2006 – nyní se obecně prodlužují do 1. července 2021.

V listopadu 2015 se Rada TRIPS dohodla na dalším prodloužení výjimek z ochrany farmaceutických patentů a utajovaných informací pro nejméně rozvinuté země do 1. ledna 2033 nebo do data, kdy přestanou být nejméně rozvinutými členskými zeměmi (podle toho, co nastane dříve). Rovněž jsou osvobozeni od jinak platných povinností přijímat podávání patentových přihlášek a udělovat výhradní marketingová práva během přechodného období.

Institucionální uspořádání

Hlavním fórem pro práci na dohodě TRIPS je Rada pro dohodu TRIPS, která byla vytvořena na půdě WTO. Rada zejména sleduje fungování dohody. Na svých pravidelných zasedáních většinou slouží jako fórum pro diskusi mezi členy WTO o klíčových otázkách dohody. Rada TRIPS se schází také na „zvláštních zasedáních“. Jedná se o jednání o multilaterálním systému registrace zeměpisných označení pro vína a lihoviny.

Spolupráce s dalšími mezinárodními organizacemi

Preambule dohody TRIPS vyžaduje vzájemně se podporující vztah mezi WTO a WIPO a dalšími příslušnými mezinárodními organizacemi. Spolupráce mezi WTO a WIPO zahrnuje oznámení zákonů a technickou pomoc s prováděním povinností vyplývajících z dohody TRIPS a z článku 6b Pařížské úmluvy o ochraně průmyslového vlastnictví.

WTO rovněž koordinuje činnost s řadou dalších mezinárodních organizací, zejména pokud jde o pořádání sympózií, vzdělávacích akcí a dalších akcí o duševním vlastnictví a obchodu.

Problémy spojené s ochranou duševního vlastnictví

1. Nepodporuje rozvoj trhu

Ačkoli je nejčastějším názorem dnešní doby, že ochrana duševního vlastnictví je eticky správným krokem, stále jde pouze o omezení volného trhu. Americký anarchokapitalistický právník zabývající se duševním

vlastnictvím Stephan Kinsella se staví proti konceptu ochrany duševního vlastnictví. Podle něj umožnění vlastnických práv k myšlenkám a informacím vytváří umělý nedostatek a porušuje právo vlastnit hmotný majetek. Kinsella k využívá tento argument:

„Představte si dobu, kdy lidé žili v jeskyních. Jeden bystrý muž – řekněme mu Galt-Magnon – se rozhodne postavit srub na otevřeném poli, poblíž svých plodin. Jistě, je to dobrý nápad a ostatní si toho všimnou. Přirozeně napodobují Galt-Magnona a začínají stavět vlastní chaty. Podle obhájců ochrany duševního vlastnictví by ale první člověk, který dům vymyslí, měl právo zabránit ostatním ve stavbě domů na jejich vlastním pozemku s jejich vlastním kapitálem, nebo jim za stavbu účtovat poplatek. Inovátor se tak v tomto případě stává částečným vlastníkem hmotného majetku jiných, a to z důvodu neobsazení a užívání tohoto majetku (protože ten již je ve vlastnictví dalších osob), ale pouze z důvodu jeho příchodu s novým nápadem. Je zřejmé, že toto pravidlo je v rozporu s principem usedlosti (homestead principle), který je základem všech vlastnických práv.“

Proti ochraně duševního vlastnictví argumentoval i Thomas Jefferson. V dopise Isaacovi McPhersonovi napsal:

„Pokud příroda způsobila, že některé věci jsou méně náchylné na výlučné vlastnictví než jiné, pak je to působení myšlenkové síly, kterou může jedinec vlastnit výlučně, pouze pokud si ji nechává pro sebe; ale v okamžiku, kdy je vyřčena, nutí se do vlastnictví každého a přijímač v podobě našich myslí se ho nemůže zbavit. Jejím zvláštním charakterem je také to, že nikdo nevlastní méně než ostatní, protože každý z posluchačů vlastní myšlenku celou. Ten, kdo ode mě přebírá nápad, sám přijímá instrukce, aniž by zmenšil hodnotu mého vlastnictví onoho nápadu; podobně jako když si někdo ode mě zapálí svíčku. Sám získá světlo, aniž by zhasnul mé.“

2. Nesourodost

Nesourodost ochrany práv duševního vlastnictví ve světě je problém, který měla za cíl řešit dohoda TRIPS. Částečně uspěla. Zároveň však stanovuje pouze minimální právní ochranu, kterou jednotlivé členské státy musí zavést. Rozdíly mezi ochranou práv duševního vlastnictví jsou tak po světě stále rozdílné. Příkladem může být dlouhodobá debata o etice patentování živých organismů. V USA je možné patentovat živý organismus již více než sto let. V Evropské Unii nikoliv.

3. Daňové úniky

Duševní vlastnictví se stalo klíčovým nástrojem při přiznávání daní z příjmů právnických osob a vyhýbání se daňovým povinnostem. Podle odhadů OECD se kvůli ochraně duševního vlastnictví ročně ztratí daňové příjmy ve výši 100–240 miliard USD. V letech 2017–2018 se Spojené státy americké i Evropská komise současně rozhodly odchýlit od

harmonogramu projektu BEPS OECD¹, který byl zřízen v roce 2013 za účelem boje proti daňovým nástrojům duševního vlastnictví BEPS a zahájit vlastní anti-IP (tj. intellectual property – duševní vlastnictví) BEPS daňové režimy:

- Zákon o daních a pracovních místech (TCJA) v USA z roku 2017
- Daň z digitálních služeb Evropské komise z roku 2018

Na co se zaměřit při jednání

1. Vyhovuje Vašemu státu dohoda TRIPS? Pokud ne, které body je třeba změnit? Pokud ano, není třeba dohodu naopak více specifikovat?
2. Jaké kroky můžeme podniknout k tomu, abychom vynutili větší ochranu duševního vlastnictví ve státech, které se dohodou neřídí?
3. Je čas na implementaci v nejméně rozvinutých zemích adekvátní, nebo bude potřeba jej opět prodloužit?
4. Dodržuje Váš stát dohodu svědomitě? Pokud ne, jak mu může WTO pomoci s implementací?

Zdroje

- [1] <https://www.oecd.org/tax/beps/about/>
- [2] https://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/tif_e/agrm7_e.htm
- [3] https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/trips_e.htm
- [4] <https://www.wipo.int/portal/en/index.html>
- [5] <https://www.legislation.gov.uk/aep/Ja1/21/3/contents>
- [6] <https://taxfoundation.org/the-tax-cuts-and-jobs-act-simplified-the-tax-filing-process-for-millions-of-americans/#:~:text=Introduction,reforms%20to%20several%20other%20provisions.>
- [7] https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/fair-taxation-digital-economy_en
- [8] <https://alyjuma.com/ideas-are-not-property/#:~:text=In%20a%20letter%20to%20Isaac,the%20property%20goes%20with%20it.>
- [9] Kinsella, N. S. (2001). Against intellectual property. *Journal of libertarian studies*, 15(2; SEAS SPR), 1-54.
- [10] [https://www.epravo.cz/top/clanky/parizska-umluva-na-ochranu-prumysloveho-vlastnictvi-4030.html?mail#:~:text=ne%C5%BE%20100%20st%C3%A1t%C5%AF-,Pa%C5%99%C3%AD%C5%BEsk%C3%A1%20%C3%BAmluva%20na%20ochranu%20pr%C5%AFmyslov%C3%A9ho%20vlastnictv%C3%AD%20\(Pa%C5%99%C3%AD%C5%BEsk%C3%A1%20unijn%C3%AD%20%C3%BAmluva\)%2C,%C3](https://www.epravo.cz/top/clanky/parizska-umluva-na-ochranu-prumysloveho-vlastnictvi-4030.html?mail#:~:text=ne%C5%BE%20100%20st%C3%A1t%C5%AF-,Pa%C5%99%C3%AD%C5%BEsk%C3%A1%20%C3%BAmluva%20na%20ochranu%20pr%C5%AFmyslov%C3%A9ho%20vlastnictv%C3%AD%20(Pa%C5%99%C3%AD%C5%BEsk%C3%A1%20unijn%C3%AD%20%C3%BAmluva)%2C,%C3)

¹ Base Erosion And Profit Shifting (BEPS) se týká strategií daňového plánování využívaných nadnárodními korporacemi, které zneužívají mezery a nesouladů v daňových pravidlech, aby se vyhnuly placení daní.

[%BAprava%20pr%C3%A1v%20z%20pr%C5%AFmyslov%C3%A9ho%20vlastnictv%C3%AD.](#)

[11] <https://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/04/Bernska-umluva.pdf>

[12] Mark A. Lemley. "Property, Intellectual Property, and Free Riding". Heinonline. Heinonline.org